

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАС

Цитатинце „Съгласие“
Плевенъ

в. „Плевенски Гласъ“
излиза всяка недѣля + сутринята.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е:

За година . . . . . 8 лева

„ шестъ мѣсеца . . . . . 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година . . . . . 10 лева

„ шестъ мѣсеца . . . . . 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ
НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника,
се испраща въ Администрацията, които
се помещава въ адвокатското писалище
на Г-на Ив. Ив. Дюковъ.

За частни обявления се плаща по
3 ст. на дума въ четвърта страница, а
по 5 ст. на първа страница.

За претавскитѣ обявления се пла-
ща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки,
книги, вѣстници и пр. се испращатъ
въ администрацията.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Открива се подписка въ полза на
гладующитѣ въ България. Имената на
подарителитѣ и подаренитѣ отъ тѣхъ
сумми ще се публикуватъ въ вѣстника
съ благодарностъ,

Отъ Редакцията.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Благотворителното дружество „Св.
Пантелеймонъ“ и болничното управление
иматъ честта да искажатъ своята благо-
дарностъ на всички Г. г. любители — граж-
данки и граждани, които вземаха живо у-
частие и на 29-й Януарий н. г. вечерята
прѣдставиха пиесата „Хъшове“ въ мѣст-
ний театраленъ салонъ за въ полза на бла-
готворителното дружество „Св. Пантелеймонъ“
и болничната библиотека, което се увѣнча съ
добъръ успѣхъ и резултатъ — чистъ сборъ
260 лева.

Искава се така също благодарностъ
и на всички Г. г. посетители, които съ бла-
говолили и подпомогнали съ свойтѣ лепти
за осъществяване на благородната идея.
г. Плевенъ, 3-й Февруарий 1900 год.
Прѣдседател на дружеството.

Управителъ-Лѣкаръ: Д-ръ Нозаровъ.

2-й Февруарий.

На 2-й Февруарий т. г. се навършихъ
тъкмо четири години отъ покръстванието на
Прѣстолонаслѣдника Князь Борисъ Търнов-
ский. Въ тоя день народната партия подъ
шефството на своя доблестенъ водителъ г.
Д-ръ К. Стоиловъ записа три блѣскави
дѣла въ най-свѣтлитѣ страници на Бъл-
гарската история. Чрѣзъ миропомазванието
на Прѣстолонаслѣдника се удовлетвори на-
родното желание за въстановлението на чл.
38 отъ Конституцията, когато Стамболовъ
измѣни, въпрѣки всенароднитѣ протести;
чрѣзъ възобновяванието на най-приятелски-
тѣ и искренни отношения съ нашата
освободителка се удовлетвори още едно
горѣщо желание на българския народъ,
който винаги и при всички случаи е иска-
звалъ своята признателностъ и симпатии
къмъ своята освободителка и Есте-
ственна покровителка Руссия, а чрѣзъ при-
знаванието на Н. Ц. Височество отъ силитѣ
за законенъ господарь на България се кон-
сулдира съвършено положението въ стра-
ната. Тия три дѣла съставляватъ най-блѣ-
стящето доказателство за умното и мъдро
направление политиката въ страната ни отъ
кабинета на г-на Д-ръ К. Стоилова. Тия
нѣща искаше и г-нъ Драганъ Цанковъ при
възвръщанието си въ България, тѣхъ
осъществи и г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ. По-
ради това и датата 2-й Февруарий съста-
вява една съ значение дата за Българския
народъ и България, тъй като отъ тогава
насамъ България трѣгна съ бързи крачки
въ пътя на прогреса и на своето културно
развитие. И ако днесъ отечеството ни се
намира въ хаосъ и владѣе пълна анархия,
това се дължи на Н. Ц. Височество, който

повѣри властта на едни кръвници, които,
за да си запазятъ топлинѣ мѣста, да поу-
хранятъ партията си и да обержатъ безот-
четнитѣ фондове, потонихъ въ съзвѣзди и
крѣви отечеството ни, заложихъ България
на нѣмскитѣ банки и введохъ чуждий кон-
тролъ върху държавнитѣ ни финансии.
Като се сравнятъ блѣскавитѣ резултати, по-
стигнати отъ кабинета на г-нъ Д-ръ К.
Стоилова, съ зливнитѣ принесени на отечес-
твото ни съ недоносчетата закони на днеш-
нитѣ управници, става още по ясно родо-
любието и патриотизма на първитѣ и ни-
щожеството, некадърността и гламавщи-
пата на вторитѣ. Ако кабинета на г-на Д-ръ
К. Стоилова записа велики дѣла, които
съставляватъ епоха въ държавното ни
управление, то днешнитѣ некадърни управ-
ници записахъ такива калпави дѣла, които
турихъ прѣграда на развитието на търго-
вията и повѣрихъ отечеството ни съ де-
сятки години надирѣ, като узаконихъ мѣрки
отживѣли врѣмето си и поставихъ съдби-
нитѣ на отечеството ни въ зависимостъ отъ
банковий синдикатъ на нѣмскитѣ банки.
Ясно прогледва, че, когато кабинета на г.
Д-ръ К. Стоилова е вървѣлъ смѣло къмъ
известни начертани и добръ обмислени
цѣли и систематически е прѣслѣдвалъ тѣх-
ното осъществяване, днешнитѣ ни управ-
ници нѣматъ нито понятие отъ държавното
управление и се лутатъ като патета изъ
магла, безъ да знаятъ, какво прѣслѣдватъ
и какво вършатъ. Следователно, още по
релефно испѣква на лице голѣмото значе-
ние на 2-й Февруарий, ознаменованиятъ съ
такива епохални дѣла.

Въ митингитѣ е спасението.

Въ единъ отъ прѣдшествующитѣ броеве
на нашия вѣстникъ, като разгледахме дѣлата
на днешнитѣ управници и законоположенията
на днешната кървава камара, казахме, че
българскитѣ граждани ще избѣгнатъ вли-
янието на приетитѣ отъ днешнитѣ управници
врѣдни за страната ни, врѣдни за търговията
ни, врѣдни за кредита ни, закони, само кога-
то тѣ се проникнатъ отъ убѣдението, колко
пагубни сж тия закончета, които кървавата
камара ноцѣ узакони и колкото по скоро тѣ
се убѣдятъ въ лошитѣ и гибелни послѣдствия
на тия закончета изобщо за страната ни, а
следователно ги осждятъ публично на митинги.

Не е само закона за десѣтъка, който ще
се отрази най-гибелно върху данъкоплатцитѣ.
Покрай него има и други закончета, чрѣзъ
които се прѣслѣдва така също ограбванието
на податното население. Нека не се само-
оболщаваме да върваме, че едва току що за-
критата камара, която засѣдава непрѣкъснато
отъ 15-й Октомврий 1899 г. до 23 Януарий
1900 година е направила и нѣщо полезно за
земледѣлческото население. Напротивъ, когато
прѣд насъ сж дѣлата на тия разбойници,
които стѣпкахъ програмата си въ калъта,
като не потрѣбна дрипелъ, чрѣзъ която въ опо-
зиция общавахъ да обержатъ България въ
рай, да намалатъ данъчнитѣ товари до мини-
мумъ, да учредятъ аптеки и въ селата и да
изхвърлятъ безусловнитѣ фондове, дошли на
власть извършихъ противното, дългъ се на

лага на всички българи, безъ разлика на съ-
словия и политическо вѣрою да се събержатъ
и на публични митинги осждятъ ретро-
градната дѣятелностъ на тия управници, които
ограбихъ държавната хазна, за да ухранятъ
партията си, състояща се отъ изметѣтъ,
калъта на обществото, и прибѣгнхъ да най
крайнитѣ срѣдства, като увеличихъ всичкитѣ
данъци, съставихъ нови длѣжности съ по-
високи заплати и введохъ юшура, чрѣзъ който
ще отнематъ и залька отъ устата на земе-
дѣлческото население, което идущата година
ще бжде ограбено по единъ разбойнически
начинъ и доведено до просѣшката тояга. Зе-
мледѣлческото население въ цѣла България,
още когато се внесе закона за десѣтъка про-
тестира срѣшу тая отживѣла врѣмето си
данъчна мѣрка, то и днесъ продължава да
протестира обаче на неговитѣ протести не се
отдава онова значение, каквото бихъ имале
окръжнитѣ митинги. Последнитѣ сж, които
ще накаратъ и княза да се позамисли и види,
че пхтѣтъ по когото върви, като удобрява
всичкитѣ законоположения на днешнитѣ
управници и тѣхното работнико-белшинство,
е опасенъ, че той не води къмъ добъръ край.
Ще се увѣри и той най-сѣтнѣ, че народа,
който е истинския господарь въ конституци-
онна България, не протестира отъ кефѣ, отъ
нѣмание какво друго да прави, а отъ това,
че ножа е допрѣлъ до кокала, че глада и раз-
мирицитѣ тропжтъ на вратитѣ ни и че насе-
лението: търговцитѣ, занаятчинитѣ, земледѣ-
литѣ — всички при съществуващата криза
рискуютъ да бждѣтъ опропадени. Най-послѣ
тая сила, която ще направи своитѣ протести
чрѣзъ публичнитѣ окръжни митинги е силата,
която ще застави нашия князь да се подчини
на народното желание. Станхлитѣ селски ми-
тинги, като се подкрѣпятъ и отъ окръжнитѣ,
ще доведжтъ до желаний резултатъ: да се
сринжтъ днешнитѣ кървави управници, които
слѣдъ като заробихъ икономически страната
ни на нѣмскитѣ банки, слѣдъ като введохъ
и чуждий контролъ надъ нашитѣ държавни
финансии, слѣдъ като дадохъ право на банко-
вий синдикатъ да се распорѣжда съ суммитѣ
отъ послѣдний заемъ и слѣдъ като направихъ
въ шестъ мѣсеца три заема — първий отъ
260 милиона, вторий отъ 15 милиона и тре-
тий отъ 30 милиона лева, прибѣгнхъ и до
най-послѣдното срѣдство да увеличжтъ въ
двоенъ размѣръ данъчнитѣ тегиби, които пла-
ща всеки земледѣлецъ.

Прочее, прѣди да настѣпи момента, ко-
гато еничеритѣ-контрольори, все отборъ младо-
идеални либерали съ по нѣколко присѣди, ще
трѣгнатъ да взематъ юшора, трѣбва да се
дѣйствува за отмѣняванието на тая отживѣла
врѣмето си мѣрка. Въ отмѣняванието на тоя
законъ, а така също и другитѣ закончета за
исплащание златнитѣ банкноти съ срѣбро,
отсичанието на 30—40 милиона срѣбърни
банкноти, новия законъ за пхтната повинностъ,
законъ за увеличение данъка върху занятието,
зградитѣ и патентитѣ още съ 15% и др. лежи
спасението на податното население — градско
и селско, а следователно и на България. Нека
се укаже явно князю въ очитѣ, че всичкитѣ
мѣроприятия на днешнитѣ управници сж
врѣдни за страната, на която той е царствую-
щия князь и че той е длѣженъ да се грижи

